

تهیه مونوکریستالهای فلوئورو آپاتیت کلسیک که شامل مقدار اندکی از ایونهای Mn^{2+} است و بررسی بوسیله لومی نسانس و RPE

نوشته:

ترابعلی براتعلی

دانشیار دانشکده علوم

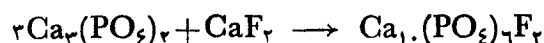
چکیده:

مونوکریستالهای فلوئورو آپاتیت کلسیک که در آنها مقدار اندکی از ایونهای Mn^{2+} بجای Ca^{2+} قرار گرفته است با استفاده از روش سنتز تهیه شد. این روش موجب می شود که بتوان تمرکز ضعیفی از لحاظ مواضع خالی در طول محور سنر ماریچپی بدست آورد. در این شرایط بررسی طیفی و RPE نشان می دهند که ایونهای Mn^{2+} فقط در مواضع Ca(I) قرار می گیرند.

میدانیم که فلوئورو آپاتیت کلسیک $Ca_{10}(PO_4)_6F_2$ (گروه فضایی $P6_3/m$) دارای دو نوع وضعیت کاتیونی است: چهار موضع Ca(I) باتقارن C_2 و شش موضع Ca(II) باتقارن C_{1h} در هر واحد شبکه $[P_6O_{20}]^{4-}$ و $[F_2]^{2-}$.

در بررسیهای ریان (ε) و وارن [(σ) و (π)] روی آپاتیت هایی که در آنها مواضع خالی نسبتاً زیاد است (استخلاف جزئی، غیر استوکیومتری) مشاهده شده است که ایونهای Mn^{2+} میتوانند در هر دو موضع قرار گیرند. در این مقاله به تعیین ایونهای Mn^{2+} در شبکه مونوکریستال فلوئورو آپاتیت که مواضع خالی آن کم است با استفاده از یک روش سنتز جدید می پردازیم.

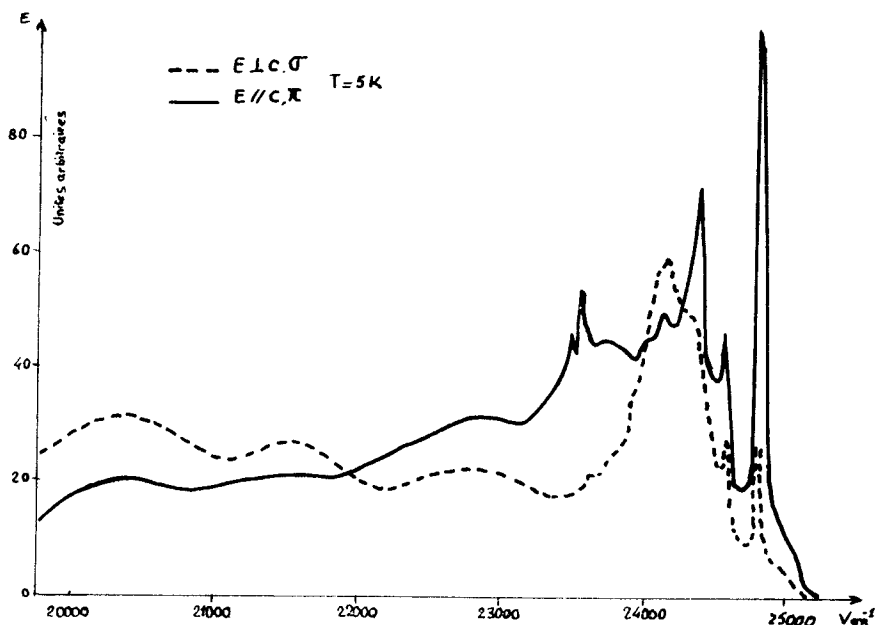
کریستال از پودر فلوئورو آپاتیت حاصل از واکنش فسفات تری کلسیک انیدرید β بسیار خالص (ν) و فلوئورو کلسیم خالص (α) در $1200^\circ C$ و اتمسفر آرگون خالص مطابق واکنش:

تهیه شد.

آپاتیتی را که بدین ترتیب تهیه شد بحالت ذوب درآورده و آنگاه ایونهای Mn^{2+} را با افزودن فلوئورو رمنگانز (II) وارد کردیم، سپس کریستال را با روش چشرالسکی Czochralski در $1650^\circ C$ در اتمسفر آرگون خالص و در مجاورت مقدار کمی فلوئورو کلسیم برای جبران نقصان بوسیله تبخیر، تهیه کردیم.

بررسی بوسیله آنالیز شیمیائی، دیفراکسیون اشعه X و اندازه‌گیری دانسیته این بلور نشان میدهد که یک فلئور و آپاتیت استوکیومتریکی میباشد و ۹۰٪ ایونهای Ca^{2+} بوسیله Mn^{2+} جایگزین شده‌اند.

شکل ۱- طیف تحریک Mn^{2+} در بلور فلئورو آپاتیت

این بلور بوسیله لومی‌نسانس و بوسیله RPE بررسی شد. بررسی بوسیله لومی‌نسانس با استفاده از طیف صادره و تحریک در نور قطبی انجام گرفته است. طیف صادره، بوسیله تاباندن اشعه ماوراء بنفش 2537 \AA ایجاد گردید و فقط هنگامی قابل مشاهده بود که میدان الکتریکی E واپسته به تابش به محور C واحد شبکه (پلاریزاسیون σ) عمود بود. این طیف بصورت یک نوار پهن نامتقارن ظاهر می‌شود که بین 23000 \AA و 24000 \AA قرار دارد، و در حدود 2780 \AA متمرکز یافته است، و فاقد هرگونه سازمان می‌باشد: فلئورسانس معرف آنست که ایون Mn^{2+} در محل Ca(I) قرار گرفته است (ع). فقدان طیف هنگامی که میدان الکتریکی E موازی با محور C (پلاریزاسیون π) است، نشان می‌دهد که در اینجا مرکزهای X که وارن یافته‌اند (e) موجود نیست: این مرکزها بوسیله یک باند پولاریزاسیون π که در 27000 \AA متمرکز است مشخص می‌شوند (ع).

طیفهائی که در پولاریزاسیون σ و پلاریزاسیون π بدست آمد (شکل ۱)، تعبیر آنها، و همچنین مقادیری که ریان (ع) منتشر کرده در جدول زیر درج گردیده است. برخلاف مشاهدات این مؤلف در پولاریزاسیون π بالاتراز 20000 cm^{-1} باند تحریک وجود ندارد.

علاوه بر این جدول نشان می‌دهد، که عبور ${}^6A_1 \rightarrow {}^4E({}^4G)$ بایک انرژی دوتایی 24764 و 24944 cm^{-1} مشخص کننده ایون Mn^{2+} واقع در یک موضع Ca(I) متناظر است (ع) و بالاخره عبور انرژی 24944 cm^{-1} که مشخص کننده ایون Mn^{2+} در موضع Ca(II) است مشاهده نمی‌شود (ع).

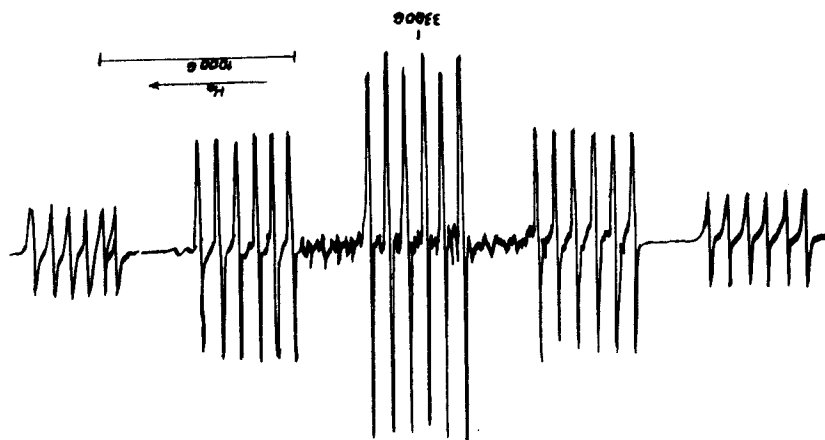
محاسبات نظری براساس پارامترهای انتشار یافته درباره ایون Mn^{2+} و با احتساب نتایج تجربی انجام گرفته است (۹).

با استفاده از رزونانس پارامیتریک الکترونی میتوان تعبیر دقیقتری یافت. طیف RPE (شکل ۲) مونو کریستال فلئورو آپاتیت مزبور که موازی قرار دادن محور C آن با حوزه مغناطیسی \vec{B} بدست آمده است اساساً از دسته که هر یک

جدول

مواضع اصلی (A°)	انرژی (cm ⁻¹)	شدت	پلاریزاسیون	انرژی بنابر نظریه ریان (ε)	حالت	انرژی محاسبه شده (cm ⁻¹)
۴۹۰۰	۲۰۴۰۰	متوسط، پهن	σ	۲۰۵۳۰	} ^۴ T _۱ (^۴ G)	۲۰۴۷۰
۴۶۵۰	۲۱۵۰۰	متوسط، پهن	σ	۲۱۶۹۰		»
۴۳۶۵	۲۲۹۰۵	متوسط، پهن	np	—	} ^۴ T _۲ (^۴ G)	
۴۲۵۹	۲۳۴۷۳	ضعیف	np	۲۳۳۴۰		
۴۲۴۱	۲۳۵۷۳	متوسط	np	—		
۴۲۱۵	۲۳۷۱۸	متوسط، پهن	np	۲۳۶۹۰		
۴۱۸۷	۲۳۸۷۷	خیلی ضعیف	σ	۲۳۹۲۰		
۴۱۶۲	۲۴۰۲۰	خیلی ضعیف	π	—		
۴۱۴۴	۲۴۱۲۴	قوی، پهن	σ	۲۴۲۰۰		
۴۱۰۸	۲۴۳۳۶	قوی	π	۲۴۳۹۰		
۴۰۷۶	۲۴۵۲۷	قوی	np	۲۴۵۷۰		
۴۰۳۵	۲۴۷۷۶	خیلی قوی	π	۲۴۷۷۰		
۴۰۳۷	۲۴۷۶۴	خیلی قوی	π	۲۴۷۷۰	^۴ E(^۴ G)	۲۴۷۷۰
۴۰۰۰	۲۴۹۹۵	خیلی ضعیف	np	۲۵۰۹۰	—	—

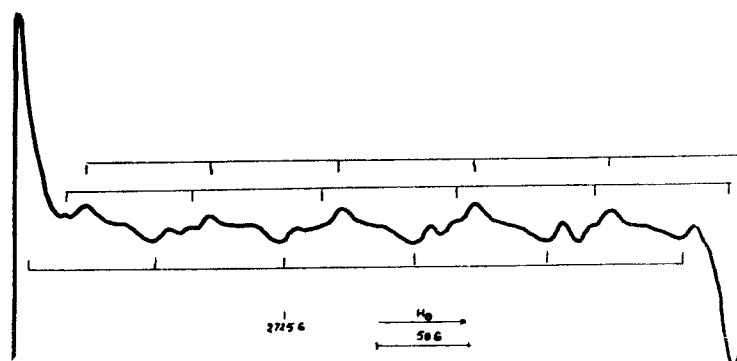
np = non Polarisée

شکل ۲- طیف RPE یک نمونه فانور و آپاتیت که محور C آن موازی با

حوزه مغناطیسی \vec{B} می باشد.

شامل خط (Raie) می باشد تشکیل گردیده است، و مشخص کننده یون Mn^{2+} که در موضع Ca(I) قرار دارد، می باشد. در شکل ۳ قسمتی از مرکز طیف را که در آن سه تایی هائی با فواصل V_0Gs دیده می شود بزرگ (اگر اندیسمان) کرده ایم. این سه تایی ها را نمی توان با اجتماع دوتائیها [با فواصل $4G$ و مشخص کننده یونهای Mn^{2+} در موضع

شکل ۳- مرکز طیف RPE در شکل ۲.

[Ca(II)] و یک تائیهها [بافوصل V_oGs و مشخص کننده یونهای Mn^{۲+} در موضع Ca(II) که در نزدیک مرکز X قرار دارند] تعبیر کرد

برعکس میتوان آنرا بصورت تأثیر متقابل ایون Mn^{۲+} بایک یون مجاور که گشتاور مغناطیسی هسته‌ای آن

I=۱ است یا بادو ایون مجاور که فواصل متساوی و گشتاور I=۱/۲ در نظر گرفت و سه تائی مزبور را تعبیر کرد. در

ساختمان فلوئورو آپاتیت دیده می‌شود که دو اتم سفر در صفحه‌های $z = \frac{1}{4}$ و $z = \frac{3}{4}$ قرار دارند و گشتاور آنها

برابر $\frac{1}{4}$ است. وجود این دو اتم با آنکه از ایون Mn^{۲+} (صفحه $z = \frac{1}{2}$) دوراند (۳/۲ و ۳/۶ A°) می‌تواند تأثیر متقابل را که برای تعبیر سه تائی‌ها لازم است ایجاد کند.

منابع

- 1) T. Baratali, J. C. Heughebaert, J. Seriot et G. Montel, Comptes rendus, 282, Serie C, 1976, p. 31 – 33.
- 2) St. Naray - Szabo, Zeit., Krist., 75, 1930, p. 387 – 398.
- 3) P. D. Johnson, dans Luminescence of Organic and Inorganic Materials, edité par H. P. Kallmann et G. M. Spruch, Wiley, New Kork, P. 563 a 575.
- 4) F. M. Ryan, C. R. Ohlmann, F. Murphy, R. Mazelsky, G. R. Wagner et R. W. Warren, Physical Review, B, (7), 1970, p. 2341 – 2352.
- 5) R. W. Warren, Physical Review, B, Z, (11), 1970, P. 4383 – 4388.
- 6) R. W. Warren et R. Mazelsky, Physical Review, B, 10, (1), 1974, p. 19 – 25.
- 7) J. C. Heughebaert et G. Montel, Bull. Soc. Chim. Fr., 1970 d. 2923 – 2924.
- 8) G. Petit - le - du, Rev. Intern. Haute Temperatures et Refractaires, 7, 1970¹, p. 100-105.
- 9) J. Seriot, These de Doctorat ès - Sciences physiques, Lyon, 1975.
- 10) MM. pierre Miahle et Bernard Tribollet de l' Université Claude - Bernard de Lyon, nous ont aidés pour la réalisation et l' interprétation des spectres de RPE.